

Māra Viktorija Zilgalve (11.06.1960.- 3.09.2018.)

Māra Viktorija Zilgalve ilggadēja RARZI docētāja, asociētā profesore, mūzikas psiholoģe. 1985. gadā ar izcilību absolvējusi J. Vītola Latvijas Valsts konservatoriju, iegūstot mūzikas skolotāja un kora diriģenta kvalifikāciju. Studijas turpinājusi doktorantūrā, 1997. gadā Latvijas Universitātes Pedagoģijas un psiholoģijas institūtā aizstāvējusi promocijas darbu "Mūzikas

estētiskās sapratnes veidošanās izziņas kontekstā”, iegūstot psiholoģijas doktora zinātnisko grādu. Studiju laikā stažējusies Ķelnes mūzikas augstskolā.

1987. -1993. gadā ir bijusi Rīgas Doma vēstures un arhitektūras nodaļas vadītāja un muzikoloģe. Māra Viktorija Zilgalve ir bijusi viena no Rīgas Katoļu ģimnāzijas dibinātājām, pirmā direktores vietiece mācību darbā, mūzikas skolotāja, strādājusi kā docētāja vairākās Latvijas augstākās izglītības iestādēs – J. Vītola Latvijas mūzikas akadēmijā (lektore, docente), Rīgas Pedagoģijas un izglītības vadības augstskolā (Mūzikas fakultātes prodekāne, Izglītības maģistra studiju programmas pedagoģijā direktore), Daugavpils Pedagoģiskajā universitātē (docente). Kopš 2001. gada Laterāna Pontifikālās universitātes filiāle Rīgas augstākais reliģijas zinātņu institūts (RARZI) ir Māras Viktorijas Zilgalves pamatdarba vieta. Profesore ir docējusi studiju kursus Mūzikas psiholoģija bakalaura programmā un Zinātniski pētnieciskās metodes pedagoģijā un pastorālajā darbā – maģistra programmās. Viņas lekcijas bija pārdomātas, ļoti labi sagatavotas un studentu augsti novērtētas. Profesore M. V. Zilgalve bija rūpīga, kompetenta un labvēlīga recenzente, kā arī studiju noslēguma darbu komisijas locekle.

Māra Viktorija... Viņas vārds izteica viņas būtību. Gaišs elegants tēls apvienots ar lielu profesionālu kompetenci, smalkjūtīga, bet arī prasīga. Ļoti laba kolēģe, uz kuru var paļauties, un prasmīga docētāja. Saņemot sēru vēsti, viena no studentēm teica: “Ļoti liels zaudējums tuviniekiem un visiem studentiem... Lieliska pasniedzēja!”

Taču Māras Viktorijas būtība vēl vairāk atklājās viņas divu gadu ilgajā – nebaidos lietot šo vārdu – klusajā pasijā... Ciešanas ļauj cilvēku iepazīt no jauna. Un mēs saņemām ļoti spēcīgu dzīves liecību. Ārēji nekas nepauda iekšējās ciešanas, viņa par tām nerunāja, negaudās un nežēlojās. Viņas pēdējā piedalīšanās Institūta Padomes sēdē atstāja starojoša, dzīvespriecīga un mierpilna cilvēka iespaidu. Ar ticību un apbrīnojami stipru cerību viņa gāja uz priekšu, darot visu iespējamo – fiziski un garīgi, lai pēc iespējas drīzāk atgrieztos mūsu vidū. Augsti vērtēja lūgšanas par viņu, bet arī pati daudz lūdzās, kā viņa teica: “par visiem slimajiem cilvēkiem”. Par mums visiem... Nevar noliegt, ka tajā ir klātesošs upuris par brāļiem...

Aizejot tā..., Māra mums atstāj arī nopietnu novēlējumu – iet uz priekšu, bet arī dziļumā, un nedzīvot ticības virspusē...

Dziļā pateicība un gaišas, bet arī sāpju caurvītas atmiņas paliek mūsu sirdī, mīļā Māra! Tu mums ļoti pietrūksi!

Atvadīšanās no profesores Māras Viktorijas Zilgalves notiks 8. septembrī pl. 13.00 Svētā Alberta baznīcā, apbedīšana Svētā Miķeļa kapos.

RARZI kolektīva vārdā

Ingrīda Trups-Kalne, Baiba Brūdere